

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010384
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2219010384.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného H. W., nar. XX.X.XXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 11.09.2019, sp. zn. 1T/63/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.12.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

H. W. nar. XX.X.XXXX v W. Z., trvale bytom W. Z., D. S. č. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS Leopoldov

o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného H. W. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 11.09.2019 Okresný súd Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/63/2019 uznal obžalovaného H. W. vinným v bode 1 zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a v bode 2 zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1

minimálne od roku 2010, s výnimkou období od 26.09.2013 do 06.10.2013, od 17.05.2014 do 16.11.2014 a od 23.05.2017 do 23.09.2017, kedy bol vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody, a s výnimkou dňa 08.09.2018, kedy sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti poškodenej, pre ktorý mu v rozkaznom konaní bola uložená pokuta vo výške 20,- EUR, až do dňa 11.12.2018 do 21.40 hod. v W. Z., na sídlisku D. S. č. XXXX/XX, okres Dunajská Streda, kde býval v spoločnej domácnosti, pod vplyvom alkoholu a po požití toluénu a taktiež z dôvodu závislosti na výherných hracích automatoch, neustále psychicky a fyzicky týral a správal sa agresívne voči svojej manželke poškodenej S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. Z., D. S. č. XXXX/XX, okr. Dunajská Streda, tým spôsobom, že v nepravidelných intervaloch ju fyzicky napádal, fackal po tvári a po iných častiach tela, hádzal po nej rôzne predmety v domácnosti, a to poháre, taniere, popolník, neustále ju osočoval a ponižoval

rôznymi vulgarizmami, stále jej nadával do kuriev, kvôli jeho žiarlivosti poškodená nemohla nikde vôbec sama ísť a stretávať sa s jej kamarátmi, všetky problémy v domácnosti neustále zvaloval na jej osobu, pričom jeho agresivita a fyzické a psychické útoky na poškodenú sa od roku 2015 postupne stupňovali, jeho správanie voči poškodenej bolo čím viac neznesiteľné a nevyspytateľné, bola z jeho strany stále ponižovaná pred ostatnými ľuďmi tým, že ju pred nimi osočoval, pričom postupom času aj jej okolie v dôsledku strachu pre obvineným odmietlo s ňou akýmkoľvek spôsobom sa kontaktovať, pravidelne ju chodil navštevovať do miesta pracoviska, kde jej pred ostatnými kolegami nadával vulgárnymi nadávkami, pričom dňa 11.12.2018 v čase okolo 20.30 hod. v podnapitom stave po slovných nadávkach a osočovaníach na osobu poškodenej aj v prítomnosti ich vnučiek poškodenú kopol do nohy, pričom poškodená v snahe zabrániť jeho ďalšiemu slovnému útoku pred maloletými vnučkami ho snažila vytlačiť z detskej izby, pričom jej nadával slovami " ty lesba, ty kurva, nemôžeš ma vyhodiť z izby" a vtedy poškodenú znovu kopol do jej ľavej nohy a tiež udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre na ľavej strane, následne sa jej vyhrážal slovami „podpálím celý barák a teba zabijem" v dôsledku jeho konania poškodená v obave o svoj život a zdravie zavolała na políciu.

v bode 2

1) dňa 6. decembra 2018 v čase okolo 11.50 hod. na Kukučínovej ulici v Dunajskej Strede v kasíne DIAMOND, spoza barového pultu odcudzil mincovnicu s finančnou hotovosťou pozostávajúcou z euro mincí rôznej nominálnej hodnoty, túto vložil do igelitovej tašky, ktorú mal pri sebe, na výzvu krupierky S. Y. uvedenú mincovnicu vrátil, avšak pred tým si z nej zobral euro mince v celkovej hodnote 50,- eur, ktoré si vložil do pravého vrecka svojich nohavíc a následne z miesta odišiel, čím S. Y. spôsobil škodu vo výške 50,- eur, pričom bol za obdobný čin postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Bratislava pod č. k. OU-BAOWS2- 2018/046806 zo dňa 22. mája 2018, ktorý vlastnoručne prevzal dňa 25. mája 2018 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. júna 2018,

2) dňa 6. decembra 2018 v čase okolo 15.00 hod. na Hlavnej ulici č. 2 v Dunajskej Strede v predajni OROS OPTIK, zo sklenenej vitríny odcudzil slnečné okuliare zn. Porsche Design 8605 B, výrobného čísla 320780 v hodnote 114,- eur a slnečné okuliare značky Porsche Design 8658 D, výrobného čísla 316975 v hodnote 194,- eur, čím poškodenej spoločnosti CSABA OROS - OROS OPTIK, Jamová 620/13, 925 23 Jelka, IČO: 17758017 spôsobil škodu vo výške 308,- eur, pričom bol za obdobný čin postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Bratislava pod č. k. OU-BA-OWS2-2018/046806 zo dňa 22. mája 2018, ktorý vlastnoručne prevzal dňa 25. mája 2018 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. júna 2018,

3) dňa 9. decembra 2018 v čase medzi 14.15 hod. a 15.00 hod. na Hlavnej ulici v Dunajskej Strede zo stánku s ozdobnými predmetmi nachádzajúcim sa na vianočných trhoch za kultúrnym domom odcudzil výstavný turecký meč v hodnote 90,- eur, čím B. D. spôsobil škodu vo výške 90,- eur, pričom bol za obdobný čin postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Bratislava pod č. k. OU-BA-OWS2-2018/046806 zo dňa 22. mája 2018, ktorý vlastnoručne prevzal dňa 25. mája 2018 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. júna 2018,

Za to obžalovanému H. W. prvostupňový súd uložil podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovanému prvostupňový súd zároveň uložil ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že po prednesení obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní a po poučení podľa § 257 Trestného poriadku obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a ľutuje svojho konania, pričom po kladnom stanovisku prokurátora prvostupňový súd toto vyhlásenie obžalovaného uznesením prijal.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti - podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. Pri prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcou okolnosťou je na mieste použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona. U obžalovaného, ktorý spáchal viacero trestných činov, prichádza do úvahy uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba od 7 do 15 rokov. Vychádzajúc zo záveru znaleckého posudku MUDr. Mészárosovej dospel k záveru, že obžalovaný v čase spáchania skutkov ako i v súčasnosti trpí syndrómom závislosti na alkohole, škodlivým užívaním organických rozpúšťadiel, bola u neho diagnostikovaná mierna kognitívna porucha a rekurentná depresívna porucha. Uvedená organická

duševná porucha, afektívna porucha spolu s intoxikáciou alkoholom a toluénom mala vplyv na ovládacie aj rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, pričom vzhľadom na to, že obžalovaný trpí cukrovkou mal prvostupňový súd za to, že má teda aj organické ochorenie, ktoré si neprivilil len sám nadmerným a dlhodobým požívaním alkoholu a iných škodlivých látok, preto pri použití § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obžalovanému mimoriadne znížil uložený trest na 4 roky a 8 mesiacov, ktorý trest považuje vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného, na jeho v podstate zmenšenú pričetnosť v čase spáchania skutkov za primeraný a zákonu zodpovedajúci. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutkov už bol vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon trestu bol prvostupňovým súdom zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vychádzajúc zo záverov vypracovaného znaleckého posudku MUDr. Mészárosovej prvostupňový súd obžalovanému aj s poukazom na použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona uložil aj ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Voči predmetnému rozsudku čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, ktoré následne dňa 9.10.2019 písomne odôvodnil tým, že uložený trest považuje s ohľadom na všetky okolnosti daného prípadu za neprimerane mierny, a síce, že v prípade obžalovaného sa jedná o viacnásobného recidivistu, ktorý bol v minulosti už deväťkrát súdne trestaný, pričom ani tieto predchádzajúce odsúdenia uňho nevedli k náprave, a že v tomto prípade bol dokonca súdený za dva zločiny, kde pri jednom z nich zákon ustanovuje dolnú hranicu až na sedem rokov.

Trest uložený súdom však nie je len neprimerane mierny, a preto neúčelný, ale podľa názoru prokuratúry, aj nezákonný. Prvostupňový súd si totiž bez ďalšieho osvojil závery znaleckého posudku č. 16/2019 bez toho, aby bližšie skúmal, v čase ktorého skutku mal mať obžalovaný zníženú pričetnosť. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na skutočnosť, že pokiaľ ide o pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania činu s poukazom na § 138 ods. 1 písm. j) Trestného zákona, tu nebolo vôbec skúmané, či tento zločin obžalovaný spáchal v stave zmenšenej pričetnosti. Prvostupňový súd sa však riadne nevysporiadal ani s ďalšou významnou skutočnosťou, a to pokiaľ ide o zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pri ktorom bol v prípravnom konaní vypracovaný znalecký posudok č. 16/2019, na ktorý sa prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku odvoláva, a síce, či obžalovaný mal mať zníženú pričetnosť počas celého obdobia páchania tohto zločinu, ktorý je svojou povahou trvácim trestným činom, t. j. od roku 2010 do decembra roku 2018. Podľa názoru prokuratúry sa totiž znalkyňa vo svojom znaleckom posudku zaoberala najmä incidentom z 11.12.2018, ktorý mal obžalovaný spáchať v podnapitom stave.

O zákonnosti uloženého trestu však možno pochybovať aj z toho dôvodu, že prvostupňový súd nijako nevysvetlil, prečo sa rozhodol byť k obžalovanému taký zhovievavý a uložil mu trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, hoci si obžalovaný svoj zhoršený zdravotný stav privilil sám užitím návykových látok, a to alkoholu i toluénu.

Prvostupňový súd však pochybil aj tým, že úhrnný trest ukladaný za dva zločiny uložil podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a nie podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. Podľa názoru prokuratúry mal prvostupňový súd v danom prípade uložiť úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona pri použití § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 3 Trestného zákona, aj to nie pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keďže obžalovaný je viacnásobný recidivista, u ktorého ani predchádzajúce odsúdenia nevedli k náprave, t. j. minimálne vo výmere 9 rokov.

Z uvedených dôvodov preto prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d) a písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol rozsudkom a uložil obžalovanému za spáchané trestné činy primeraný, spravodlivý a zákonný trest, a to trest vo výmere podľa predchádzajúceho odseku alebo aspoň v rámci rozpätia zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Voči predmetnému rozsudku čo do výroku o treste podal dňa 20.9.2019 odvolanie aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza, pričom odvolanie odôvodnil sám ako i prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza a následne aj (po zmene obhajcu) prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Michala Kruteka.

Obhajca obžalovaného JUDr. Ladislav Pongrácz v odôvodnení odvolania poukázal na veľmi zlý zdravotný stav obžalovaného, keď znalkyňa MUDr. Denisa Mészárosová u obžalovaného diagnostikovala syndróm závislosti na alkohole, škodlivé užívanie toluénu, kognitívnu poruchu a

depresívnu poruchu, ktoré mali značný vplyv na ovládacie aj rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, ako aj na jeho schopnosť správne vnímať a vypovedať v predmetnej trestnej veci. Obžalovaný trpí aj cukrovkou kompenzovanou inzulínom, denne konzumuje alkohol (pred vzatím do väzby), sú u neho prítomné časté a závažné výkyvy hladiny cukru v krvi, pričom zmeny hladiny cukru v krvi následne vyvolávajú poruchy správania a konania v zmysle zmätenosti, neuváženého správania až agresivity. Opitosť u obžalovaného je komplikovaná závažným telesným ochorením zároveň aj sniffingom toluénu, organicitou CNS a afektívnou poruchou. Ovládacie schopnosti sú pod vplyvom alkoholu a pridružených toxických vplyvov toluénu, organického poškodenia CNS a somatického ochorenia u obžalovaného forenzne významne znížené až vymiznuté. Vzhľadom k nízkemu intelektu, dlhodobej konzumácie alkoholu a toluénu a možnému organickému vplyvu diabetu na CNS boli v čase spáchania skutkov u obžalovaného forenzne významne znížené aj rozpoznávacie schopnosti. Vzhľadom na znalecký posudok, na osobu obžalovaného, na jeho závažné ochorenia, teda že trestné činy spáchal v zmenšenej pričetnosti, považuje obžalovaný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov za mimoriadne prísny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti obhajoba navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Obhajca obžalovaného JUDr. Ladislav Pongrácz sa písomne vyjadril aj k odvolaniu prokurátora, pričom v tomto vyjadrení poukázal na rovnaké skutočnosti ako uviedol v samotnom odôvodnení odvolania a opätovne žiadal, aby odvolací súd obžalovanému uložil miernejší trest a aby odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný vo vlastnoručnom odôvodnení uviedol, že žiada vypočuť svedkyňu poškodenú S. W., nakoľko ona mu povedala, čo mal spáchať, pričom on sa na to vôbec nepamätá, pamätá si iba, že sa s manželkou hádal a možno aj povyhráždal. Vyhlásenie o tom, že je vinný urobil na hlavnom pojednávaní iba z dôvodu, že mu jeho obhajca nevedel riadne poradiť a že ak nespraví vyhlásenie o vine, hrozí mu 12 rokov. On sa zľakol a preto urobil vyhlásenie, hoci skutok tak ako je uvedený v obžalobe nie je pravdivý a on sa na to nepamätá. Preto žiada o spravodlivý proces.

Obhajca obžalovaného JUDr. Michal Krutek v odôvodnení odvolania uviedol, že obžalovaný v čase spáchania trestných činov nemohol ovládať svoje konanie a počas konania bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu a právo na spravodlivý súdny proces. Zároveň uviedol, že vyhlásenie obžalovaného je napadnuteľné dovolaním podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, preto ho obhajoba uvádza už v rámci odvolacieho konania voči rozsudku.

Obhajca poukázal na to, že dňa 29.10.2019 podal na Okresný súd Dunajská Streda vtedajší obhajca obžalovaného odvolanie zo dňa 10.10.2019, v ktorom uviedol, že obžalovaný sa ku skutkom, ktoré sa mu dávali za vinu, priznal a skutky spáchal v stave zmenšenej pričetnosti. Z dôvodu zlého zdravotného stavu obžalovaného a na základe uvedeného preto považoval trest za mimoriadne prísny a žiadal uloženie trestu odňatia slobody v kratšom trvaní.

Na základe skutočností uvedených v znaleckom posudku č. 16/2019 zo dňa 18.02.2019 vypracovanom súdnou znalkyňou MUDr. Denisou Mészárosovou je podľa obhajoby zrejme, že ovládacie schopnosti obžalovaného boli v čase spáchania skutku významne znížené až vymiznuté. Nie je preto zrejme, z akého dôvodu vtedajší obhajca obžalovaného vo svojom odvolaní uviedol, že obžalovaný sa k spáchaným skutkom priznal a spáchal skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, v „zmenšenej pričetnosti“. Vtedajší obhajca v písomnom odvolaní absolútne nereflektoval skutočnosť, že podľa vypracovaného znaleckého posudku boli ovládacie schopnosti obžalovaného forenzne významne znížené až úplne vymiznuté, uvádza iba stav „zmenšenej pričetnosti“ obžalovaného. Ako je z vypracovaného znaleckého posudku zrejme, u obžalovaného boli v čase spáchania skutku ovládacie schopnosti forenzne významne znížené až vymiznuté a rozpoznávacie schopnosti boli u obžalovaného v čase spáchania skutku forenzne významne znížené. Osoba, ktorá nevedela svoje konanie ovládať, sa nemôže k spáchaniu uvedeného skutku priznať. Na základe zmieneného domnelého priznania by boli popreté závery odborného znaleckého posudku vypracovaného súdnou znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Obhajoba v tejto súvislosti poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/96/2018 zo dňa 22.10.2018, v ktorom súd judikoval nasledovne: „Senát odvolacieho súdu sa najprv zaoberal procesnou otázkou v postupe a rozhodnutí súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní, keď tento najprv postupom podľa § 257 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutku uvedeného v obžalobe. Následne však po vypočutí znalca z odvetvia psychiatrie rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. d) Trestného poriadku, pretože tento pre nepríčetnosť nie je trestne zodpovedný. Senát odvolacieho súdu síce považuje takýto procesný postup za nie obvyklý, pretože ak boli pochybnosti o správnosti záverov vyššie uvedeného znaleckého posudku a naň nadväzujúce pochybnosti o pričetnosti obžalovaného v čase činu,

správne mal rozhodnúť podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, že vyhlásenie obžalovaného neprijíma.“ Obhajoba poukázala aj na skutočnosť, že prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, avšak rozhodol o oslobodení spod obžaloby práve z dôvodov uvedených v písomnom znaleckom posudku. Obvinenému ani obžalovanému teda nemožno uprieť právo uskutočniť vyhlásenie na hlavnom pojednávaní či priznanie sa k spáchaniu skutku počas prípravného konania, avšak všetky predložené dôkazy treba hodnotiť jednotlivo ako aj súhrne v súlade so základnými zásadami trestného konania.

Prvostupňový súd teda podľa názoru obhajoby mal v konaní vypočítať súdnu znalkyňu, ktorá vypracovala znalecký posudok k duševnému stavu Obžalovaného, a následne sa mal zaoberať otázkou, či možno priznanie obžalovaného považovať za relevantné, a či je možné naň vôbec prihliadať. Znalkyňa mala byť zároveň vypočítaná za tým účelom, aby bolo zrejmé, pri ktorých skutkoch obžalovaný nemohol ovládať svoje konanie vôbec, aby súd následne mohol v uvedenej časti trestné konanie vedené voči obžalovanému zastaviť. Ako je uvedené v rozsudku, prvostupňový súd sa uvedenými skutočnosťami nezaoberal a vtedajší obhajca uvedené skutočnosti vôbec nenamietal napriek tomu, že znalecký posudok potvrdzuje forenzne významné zníženie až vymiznutie ovládacích schopností obžalovaného v čase spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu.

Na základe uvedených skutočností preto možno dospieť k názoru, že u obžalovaného došlo nielen k porušeniu jeho práva na obhajobu, avšak aj k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a na vydanie spravodlivého súdneho rozhodnutia, ktoré nemožno dosiahnuť bez úplného uplatnenia práva na obhajobu. Akceptovaním názoru súdu by sa teda mohli všetky trestnoprávne konania rozhodnúť na základe obyčajného priznania obvineného do zápisnice na obvodnom oddelení policajného zboru Slovenskej republiky o tom, že skutok spáchal, alebo vyhlásením obžalovaného na hlavnom pojednávaní do zápisnice bez ohľadu na ostatné predložené dôkazy v ktorejkoľvek trestnoprávnej veci. Skutočnosť, že sa obžalovaný priznal ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, ešte neznamená, že obžalovaný ovládal svoje konanie. Uvedené priznanie je obzvlášť rozporuplné, pokiaľ súdna znalkyňa v prejednávanej právnej veci v znaleckom posudku uviedla, že vzhľadom na obzvlášť zlý zdravotný stav obžalovaného a závislosti, boli v čase spáchania skutku jeho ovládacie schopnosti významne znížené až úplne vymiznuté.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti obhajoba navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zrušil v celom rozsahu a vrátil vec prvostupňovému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolaniae proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnená, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone.

Dňa 6.12.2019 bol obhajca obžalovaného JUDr. Ladislav Pongrácz uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/133/2019 oslobodený od povinnosti obhajovania obžalovaného (z dôvodu straty dôvery medzi obžalovaným a obhajcom) a obžalovanému bol z dôvodu povinnej obhajoby ustanovený nový obhajca - JUDr. Michal Krutek.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 19.11.2019, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného JUDr. Michal Krutek, obžalovaný ako i poškodená S. W..

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomne zdôvodneného odvolania okresnou prokuratúrou Dunajská Streda zo dňa 08.10.2019 a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) a písm. e) Trestného poriadku zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol a obžalovanému uložil primeraný a spravodlivý trest, a to vo výmere 9 rokov. Zároveň navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená S. W. na verejnom zasadnutí uviedla, že chce len uviesť, že obžalovaný oľutoval všetko čo spravil a sľúbil jej, že už viac takýto nebude.

Obhajca JUDr. Michal Krutek, na verejnom zasadnutí uviedol, že v konaní mala byť vypočutá znalkyňa, ktorá sa mala vyjadriť konkrétne kedy a teda v akom čase boli ovládacie schopnosti obžalovaného vymiznuté, pretože na základe jej výsluchu by bolo možné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, prípadne zmeniť právnu kvalifikáciu, jednoznačne neboli splnené podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného okresným súdom, a preto obhajoba navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na nové konanie a rozhodnutie a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí predložil písomné doplnenie odvolania, v ktorom poukázal na jeho zlý zdravotný stav a psychické problémy, pričom deklaroval, že sa chce liečiť u psychiatra. Zároveň uviedol, že sa cíti byť oklamaný jeho pôvodným obhajcom ako i obhajcom v jeho inej trestnej veci, nakoľko ho dostatočne neinformovali o dôsledkoch jeho vyhlásenia o vine. Navrhol, aby odvolací súd s ohľadom na jeho zdravotný stav ako i na to, že sa chce starať s manželkou o dve maloleté vnučky, ktoré sú im zverené do starostlivosti, zmenil ústavné ochranné liečenie na ambulantné a uložil mu dostačujúci trest. Zároveň obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava toho, čo uviedol jeho obhajca JUDr. Michal Krutek.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

V prvom rade odvolací súd uvádza, že nepreskúmaval výrok o vine obžalovaného (skutkové zistenia ani právnu kvalifikáciu skutku), ako sa toho v odôvodnení odvolania domáhal novoustanovený obhajca obžalovaného a to z toho dôvodu, že prvostupňovým súdom prijaté vyhlásenie o vine, ktoré obžalovaný urobil, je v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku nenapadnuteľné odvolaním a ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku a teda v prípade porušenia práva na obhajobu obžalovaného zásadným spôsobom, je súdom prijaté vyhlásenie o vine napadnuteľné iba dovolaním podľa § 371 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku, o ktorom v zmysle § 377 Trestného poriadku rozhoduje najvyšší súd, preto odvolací súd nemá v odvolacom konaní ani v prípade porušenia práva na obhajobu prvostupňovým súdom zásadným spôsobom oprávnenie preskúmať výrok o vine, pokiaľ bolo prvostupňovým súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd ani nevyhovel návrhu samotného obžalovaného, uvedenom v jeho vlastnoručnom odôvodnení odvolania, vykonať dôkaz výsluchom poškodenej S. W., nakoľko vzhľadom na prvostupňovým súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného (za súhlasného vyjadrenia prokuratúry a za prítomnosti obhajcu obžalovaného) sa dokazovanie vo vzťahu k vine nevykonávalo.

Čo sa týka výroku o treste, odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou prokuratúry, že uložený trest je nezákonný a neprimerane mierny.

Vzhľadom k tomu, že sa obžalovanému ukladal úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, mal prvostupňový súd ukladať trest za použitia § 41 ods. 2 Trestného zákona a nie § 41 ods. 1 Trestného zákona a zároveň z uvedeného dôvodu neaplikovať ako priťažujúcu okolnosť - spáchanie viac trestných činov (podľa § 37 písm. h) Trestného zákona) nakoľko uvedená okolnosť už podmienila použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 k rozdielnemu výkladu § 37 písm. h) Trestného zákona v otázke pojmu „viac“ trestných činov sp. zn. Tpj 104/2009, prijaté 14. júna 2010, podľa ktorého „Pojmy „viac“ v slovnom spojení „viac trestných činov“ v § 37 písm. h) Trestného zákona a „dva a viac“ v slovnom spojení „dva a viac trestných činov“ v § 41 ods. 1 Trestného zákona sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h) Trestného zákona je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za priťažujúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu. Spáchanie zbíhajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Trestného zákona nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Trestného zákona).“

Nakoľko tak bol u obžalovaného zistený vyrovnaný pomer poľahčujúcich (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a priťažujúcich (§ 37 písm. h) Trestného zákona) okolností, trest je potrebné ukladať s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona a nie na § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktorý aplikoval prvostupňový súd.

Odvolací súd sa stotožnil aj s argumentáciou prokuratúry vo vzťahu k tomu, že u obžalovaného nebol s ohľadom na závery znaleckého posudku č. 16/2019 vypracovaného súdnou znalkyňou MUDr. Denisou Mészárosovou dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, nakoľko

obžalovaný si svoj zhoršený zdravotný stav privodil sám dlhodobým užívaním návykových látok a to alkoholu i toluénu.

Z uvedeného dôvodu bolo potrebné ukladať obžalovanému trest v trestnej sadzbe uvedenej v § 208 ods. 3 Trestného zákona (bez mimoriadneho zníženia) so zvýšenou hornou hranicou trestnej sadzby o jednu tretinu (s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona), teda od 7 do 20 rokov.

Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, kedy bol obžalovaný doposiaľ 9 krát súdne trestaný, pričom už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody, čo však nevedlo dostatočne k jeho náprave, má odvolací súd za to, že primeraný a spravodlivý, dostatočne spĺňajúci tak individuálnu ako i generálnu výchovnú funkciu je pre obžalovaného úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Rovnako ako súd prvostupňový, zaradil odvolací súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutkov už bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Odvolací súd nevidel žiaden dôvod ani na zmenu uloženého ochranného psychiatrického a protialkoholického liečenia ústavnou formou na ambulantnú formu, čoho sa domáhal obžalovaný, nakoľko nemá za to, že by v súčasnosti účel uloženého ochranného liečenia splnila ambulantná forma tohto liečenia.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd odvolanie prokurátora čo do výroku o treste považoval za dôvodné, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň odvolací súd odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 Trestného poriadku zamietol, nakoľko ho nepovažoval za dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.